

került elő. A telek É-i végébe tervezett liftakna aljában, közvetlenül a homogén sárga altalaj felett (4,3–4,8 m), 30–50 cm vastag, téglatöredékekkel kevert római kori kultúrreteget tártunk fel, tetején elszórt köves planírozással. A réteg feltárása során minimális leletanyag került elő és régészeti objektum nem jelentkezett.

KIRCHHOF ANITA

70. Budapest, III. Selmeci utca 19.

Ró

2007. november 12. és december 5. között építkezést megelőző feltárást folytattunk a telken (Hrsz.: 17408). Az aquincumi katonaváros DK-i régiójába eső telek ÉK-i negyedében sóderes, apróköves római kori járósíntet figyeltünk meg. A köves járósíntnek a maradványai korábban már a Zápor utca 23. és 25. telkeken is jelentkeztek. A vékony, egyrétegű útfelületet, a későbbi Kr. u. 4. századi temetkezésekkel több helyen megbolygatták, ezért sem a pontos kiterjedését, sem az irányát nem lehetett megállapítani, korhatározó lelet nem került elő belőle.

A feltárás során 9 sír beásásának kontúrját figyeltük meg, amelyből két temetkezést bontottunk ki. A sírok kb. 1,4 m-rel mélyebbre nyúltak, mint az épület alapozási síkja. A sírokat az építkezéssel nem bolygatják meg, csak elfedik, később feltárhatók lesznek. A megfigyelt temetkezések, elsősorban a telek K-i felében koncentráálódtak, de a sírok valószínűleg a telek Ny-i területére is áthúzódnak. A temetkezések mindegyikét még a római kor folyamán kirabolták. A telek DK-i felében feltárt sírban a váz néhány visszadobált csonttöredékét, a lábársznél pedig egy üvegcsészét és egy sárgamázas edénykét találtunk. A rablógödör visszatöltésében kopott éremre és öv bronzveretére bukkantunk, amely alapján férfisirra lehet következtetni.

A liftakna É-i és D-i végében egy-egy sír részletét figyeltük meg. A D-i oldalon talált sírnak csak az ÉNy-i sarka nyúlt bele a liftaknába, feltárása csak ezen a kis szakaszon történt meg, leletanyag nem került elő belőle. A liftakna É-i részében lévő sírba É-i irányban rábontottunk. A tegulae-ból épített kirabolt sírban a váznak csak a bal karja maradt eredeti helyén, a feltárás során melléklet nem került elő. A sír egyik tégláján a *legio II adiurix, tabula ansata*-s keretbe foglalt bélyegét találtuk.

A liftaknától K-re a sírokból rablás során előkerült összedobált, feltehetően több sírból származó, felhalmozott téglatöredékeket találtunk, amelyek közül két darab üvegpasztagyöngy került elő. A téglák között meszes és erősen vízköves töredékeket is megfigyeltünk.

A sírok tájolása, kialakítása és mélysége eltért egymástól. A kutatott telek és a Zápor utca 26. telek feltárása során tett megfigyelések alapján a területen a Kr. u. 4. sz. folyamán hosszabb ideig használt temetővel kell számolnunk, amelyet megelőzően sóderes, apróköves járósínt, út vezetett keresztül a területen.

KIRCHHOF ANITA

71. Budapest, III. Vörösvári út, Bécsi út

Ró, Kö

Három szakaszon régészeti megfigyelést folytattunk a Vörösvári út és a Bécsi út mentén folytatott gázvezetékcsere során. A Vörösvári út 43. sz. ház előtt az árok bolygatatlan É-i metszetében a felszíntől számított 90 cm mélységben előkerült az a sárga, apróköves felület, amelyet 2006-ban a Vörösvári út 111–117. (Remiz) és a Vörösvári út 103–105. (Malom) területén középkori útként azonosítottak.

A Körte utcába benyúló vezeték nyomvonalának K-i metszetében az újkori feltöltések alatt római kori sóderes járósínt jelentkezett, alatta 2 téglás-köves planírozási réteggel.

A többi szakaszon csak újkori feltöltést, közműveket találtunk.

KIRCHHOF ANITA

72. Budapest, III. Vörösvári út 103–105.

Ró

2006. augusztus 1. és december 15., valamint 2007. július 2. és augusztus 14. között, mintegy 6000 m²-nyi felület teljes feltárását végeztük el a 16916/2 hrsz. ingatlanokon.

Az eredeti, egyenetlen terepfelületen két markáns kiemelkedést találtunk: egyet a telek D-i részén, egy másikat pedig a Hunor utca felé eső K-i részen. A harmadik kiemelkedés indulását a telek DK-i sarkában érzékeljük, amelynek tetejét – immár a telekhatáron túl – a cella trichora foglalja el a hozzá tartozó objektumokkal. A kiemelkedések között fekvő területrészek többé-kevésbé folyamatosan víz alatt maradhettek. A mélyebb részek állóvizét a III. Bécsi út 269. sz. alatt ma is látható Árpád-forrás vize táplálhatta.

A kutatás alá vonható kiemelkedések közül a K-i alig őrzött meg valamit. Mindössze egy É-D-i irányú kőfalalapozás néhány méteres szakaszát találtuk meg, egyéb objektum nem került elő. A másik kiemelkedésen egy ÉNy-DK tájolású kőépület maradványára bukkantunk, amelynek É-i részét a víz nyomtalanul eltüntette. Az épületből csak falalapok maradtak, az egyes helyiségek járósíntjei elpusztultak. Az épülettől É-ra és K-re a kiemelkedés lábánál rengeteg kisméretű, piskóta alakú padlóteglát találtunk, egy elmosott járósínt burkolatának emlékét. Az épület D-i irányban tovább húzódott, azonban nem állt módunkban követni. Az épületmaradvány semmibe vesző alapfalaitól É-ra egy kőbélésű kutat találtunk, amelyet egészen az aljáig kiköveztek. Betöltése, amelynek tetejét a beomlott káva kövei fedtek el, alig tartalmazott leletanyagot, a kisméretű kerámiadarabok a terület előntése során, a víz tevékenysége révén szállítódtak a kútba. Mesterséges töltögetésnek gyakorlatilag semmi nyomát sem találtuk. Emberi közreműködésre utaló nyomként mindössze a betöltődés folyamatának korai szakaszában kútba dobott, és egy kézi malom felső kövével letakart fabula